

~~10/1990~~ 7/1990 Istoricii și datorii lor de conștiință.

Sunt istoric, specializat în ceea ce se numește perioada României interbelice, am în cere a apărut și evoluat Partidul Comunist core, începând cu anul 1924, a activat în ilegalitate, până la insurgenția din august 1944 <sup>relevizată</sup>

Discuțiind pledoaria <sup>relevizată</sup> celor doi comuniști-activiști P. C. R. din Timiș, din seara de 6 Ianuarie, în care au vrut să acrediteze falsa și lasa idee privind „revoluția” și „recomplicitatea” la politica „clicii ceaușiste” a activiștilor și membrilor P. C. R.

am simțit, poate ce niciodată atât de violent și evident, revoluția și complicitatea.

2. ce revine istoricilor din România ultimilor 45 de ani, revoluția ce nu mai poate fi escamotată, iertată, expedită prin clișee de „auto-ritică” formală.

~~Acă istoria autentică a anilor 1944-1989~~  
~~urmează a fi cercetată și elaborată de acum înainte~~  
cu ce privește perioada „ilegalității” P. C. R. (1924-1944) istoricii cu conștiință și pregătire profesională pot să ~~facă~~ <sup>transumită</sup> acum, imediat, fără pretenția <sup>aleasă</sup> unui răgaz necesar documentării și meditației. Sunt documentați și au meditat suficient ~~și~~ ~~ultimelor două decenii~~ lamentându-se și regretând că nu pot spune adevărul despre ~~revoluția și~~ ~~revoluția~~ ~~și~~ ~~revoluția~~ acțiunea în rolul jucat de P. C. R. în viața politică a Rom. interbelice.



3.

Începînd din 1965, de la congres la congres, de la plenară la discursurile festive, istoricii s-au pus în slujba momentului conjuncturist, legitimîndu-și din punct de vedere istoric și moral-politic, bucurîndu-se cînd, se potîntă aparent deschise, puteau de drumul la ~~un~~ <sup>un</sup> ~~aderăru~~ <sup>aderări</sup> ~~potiale~~ <sup>potiale</sup>, trunchiate și, prin aceasta, falsificante.

"Ritualul" folosit de comuniștii de la putere avea, ca formă de ~~acreditare~~ <sup>acreditare</sup> morală, "autocritici" succesive pentru greșelile din trecut, debarasarea și delimitarea de ele, pentru a recîștiga, din nou și din nou, credibilitatea și încrederea poporului în bunele ~~scopuri~~ <sup>scopuri</sup> lor intenții privind prezentul și viitorul.

4.

În acest ritual-autocritic se inserau toate documentele congreselor, plenarelor, discursurilor ocazionale sau festive ale conducătorilor P.C.R., în special a celor cu funcții cheie în organele puterii de stat și de partid, culminînd cu prolifică contribuție a dictatorului Ceaușescu.

Din mîntă acestor <sup>ritual</sup> autocritici, care nu mai puteau avea consecințe pentru epoci deja consumate, au făcut parte și "demoscăpile" vehemente și lozincilor tuturor congreselor, plenarelor și platformelor politice din perioada ilegalității P.C.R. ~~repudiate~~ <sup>repudiate</sup>. Din ele a făcut parte ~~repudierea lozincii atât de nefaste a~~



5. ~~luptei~~ luptei pentru autodeterminare, până la despărțirea de statul național unitar, al provinciilor românești revenite în patria-mamă în 1918.

Se dădea vina pe Komintern, pe luxora, pe comunistii „trădători” și străini de interesele poporului român care le-au aplicat, considerându-se suficientă această tîrzie „purificare” și desolidorizare! ~~după alina decenii~~

Să nu se uite că istoria și feletistica despre „deceniul obsedant” a proliferat de la alte ateri „autocritici” ale P.C.R., privind revoluția populară desfășurată pe vremea ~~luptei~~ <sup>luptei</sup> sub conducerea Gheorghiu-Dej... și s-a crezut, într-adevăr s-a crezut o vreme, că P.C.R. și-a dolindit, astfel, ~~limbajul~~ <sup>oralitatea</sup> moral-politică, ~~pe care nu o arădese înainte.~~

6. Cum s-a ajuns la instaurarea treptată a dictaturii celebrate cauniste, complicitățile și epafodajul pe care ea s-a sprijinit, urmează să se știe cu adevărat după deflina victorie a Revoluției din decembrie 1989. Această vreme va veni. Deocumdată, timeretul care a făcut-o, <sup>Republica</sup> armata și poporul care au apărut-o, forțele politice care s-au constituit în Frontul Salvării Naționale, nu pot înșădăni ca această miraculoasă și înaltătoare redesteptare să fie confiscată și ~~de~~ <sup>prin</sup> într-o nouă „autocritică” și „opelare de păcate” decătore P.C.R., pentru că această Revoluție nu a fost făcută de acest partid.



7.

2.3 de milioane de români amabili, amabili, supuși unui tratament perpetuu de amnezie și minciună - printre care și numeroși membri cinstiți și respectați în acest partid - cer, printre altele, ca cei ce știu adevărul despre trecutul mai îndepărtat sau mai apropiat al P.C.R., să-și spună.

Au cerut-o și înainte, de altfel, și se vede că „deschise” ale autocriticilor și amintite... acest adevăr s-a strecurat și s-a fost trunchiat, mistificat și s-a slujit noile minciuni și trădări de a căror ororă ne-am cutremurat în acest spirit de dictatură criminală.

8.

... Intorcându-mă la <sup>indecenta</sup> ~~pedagogia~~ / celor doi activiști comunisti din Timiș, mă simt dator să afirm respectiv: comunistii din România ~~acum~~ au dreptul să apese de butonul și să scrie în ~~se cere / postă în inima și conștiința lor~~ se cere / postă în inima și conștiința lor <sup>moral</sup> ~~și~~ dar nu au dreptul să invoce sau să elaboreze o nouă <sup>plătută</sup> mistificare privind trecutul istoric al acestui partid. ~~moral-politică a revoluției~~

Istoricilor de bună-credință le-a venit ceasul, atât de așteptat, al adevărului. Ei nu mai au dreptul la tăcere. Osta le-o cere ~~la~~ Revoluția! Osta le-o cere tinerețului! Osta le-o cere profesia!

9. Ar fi în această ostire a adevărului un început de ispășire reală a vinovăției de care nu au făcut răpăzătorii și propagandistii nou scrisă a istoriei acestui partid, dar, mai ales, prin felul cum au prezentat istoria și activitatea P.C.R.